

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø [af Grethe Fenger Møller (KF) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 127. Fremsat 24/1 79).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg håber snart, der kommer en dag og en sag, hvor fru Grethe Fenger Møller og jeg kan blive enige. Jeg synes, den megen uenighed kan forstyrre ens trivsel og nattesøvn.

Men det kan jo knibe med den gode vilje og enigheden, når man ser det forslag, fru Grethe Fenger Møller her har fremsat på det konservative folkepartis vegne. For der er jo i realiteten tale om en almindelig forringelse af hele arbejdsmiljøloven.

Forslaget går ud på at udvide den adgang, der efter loven er til ved landbrugsarbejde at nedsætte hviletiden fra 11 timer til 8 timer 30 dage om året efter arbejdsgiverens valg. Man foreslår nu fra konservativ side, at denne regel skal gælde for hele lovens område. For enhver beskæftigelse, for samtlige arbejdere og funktionærer og tjenestemænd i det danske samfund, skal arbejdsgiveren nu have denne udvidede regel. Det vil sige, at man ikke alene forringer forholdene for dem, der nu kommer ind under arbejdsmiljøloven – jeg tænker her f. eks. på statens ansatte, for handels- og kontorområdet – men man forringer oven i købet hviletidsbestemmelserne for industriens arbejdere og funktionærer, som har haft disse regler – 11 timers reglen – lige siden lov om almindelig arbejderbeskyttelse blev gennemført i 1954. Man forringer også forholdene for alle kommunale tjenestemænd, som har haft 11 timers reglen siden 1965. Det vil man gennemføre, fordi vi i øjeblikket har haft visse vanskeligheder med hensyn til indkøringen af arbejdsmiljølovens bestemmelser inden for den offentlige sektor.

Man kan jo retfærdigvis godt sige, at vi har nogle problemer, som delvis er selvforskyldte, ikke på grund af arbejdsmiljøloven, men fordi det offentlige som arbejdsgiver og lønmodtagerne inden for den offentlige sek-

tor ikke i tide gik i gang med de forhandlinger vedrørende udformning af særregler på enkelte områder, der var nødvendige, når arbejdsmiljølovens hviletidsbestemmelser og fridøgnbestemmelser også kom til at omfatte ansættelse i den offentlige sektor. Vi er kommet for sent i gang med disse ting. Fra arbejdstilsynets side har man gentagne gange opfordret både arbejdsgiver- og lønmodtagerrepræsentanterne til at fremskynde dette arbejde. Men desværre er det altså ikke sket, med det resultat at vi på nuværende tidspunkt først er ved at komme igennem udarbejdelsen af de nødvendige særregler på dette område, som arbejdsmiljøloven lægger op til, og vi har i den mellemliggende periode været nødt til tidsbestemte dispensationer fra arbejdsmiljølovens hviletidsregler.

Jeg håber, at dette regelarbejde bliver afsluttet hurtigt. Jeg ved, at der hos lønmodtagernes organisationer og hos det offentlige som arbejdsgiver er en positiv vilje til at nå et fælles resultat. Vi lægger i det hele taget vægt på i arbejdsmiljøloven at inddrage arbejdsmarkedets parter direkte i udformningen af reglerne. Vi kan ikke acceptere det konservative folkepartis ensidige tankegang i retning af, at hvis der er et problem, skal man bare forringe forholdene for de ansatte og give arbejdsgiverne nogle bedre muligheder for at kræve nedsat hviletid i op til 30 dage om året. Det er 3 gange om måneden, at man kan gøre dette fra arbejdsgivers side, eller hver eneste dag i en måned eller måske i 5 uger, når man tager hviledøgnene med ind i betragtningen, uden at det ville stride mod loven. Det er jo ganske hårdt, når man tænker på, at hviletiden jo ikke alene omfatter den periode, hvor man kan hvile sig, men også omfatter transporten til og fra arbejdsstedet. Der er altså tale om en omfattende forringelse af de regler, der gælder vedrørende hviletid, ikke alene for de nye grupper inden for arbejdsmiljøloven, men også for de områder, hvor disse regler har været gældende i 20 år, og det uden at man overhovedet har forhandlet med eller haft mulighed for at forhandle med organisationerne. Det er alene arbejdsgiveren, der får ret til at forringe hviletidsbestemmelserne.

Jeg vil gerne sige, hvordan regeringen anskuer disse problemer: helt stik modsat det konservative folkeparti. Vi mener, arbejdsmiljøloven er god nok. Vi mener, det er en